

YARGITAY 11. HUKUK DAİRESİ

Tarih: 27.03.2019 **Esas:** 2018/929 **Karar:** 2019/2303

Havayolu Taşımından Kaynaklanan Maddi Ve Manevi Tazminat

Özet:

Dava, havayolu taşımından kaynaklanan maddi ve manevi tazminat istemine ilişkindir. Mahkemece davacı ... bakımından, Montreal Konvansiyonu uyarınca davalı taşıyıcının sınırlı sorumluluk hükümlerine göre sorumlu olacağı üst sınır belirlenerek, belirlenmiş olan üst sınırdan maddi zararı çıkartılmak suretiyle manevi tazminata hükmedilmiştir. Ancak sınırlı sorumluluk hükümleri maddi tazminatın belirlenmesi için öngörülmüş olup, davacı ... bakımından üst sınır gözetilerek manevi tazminata hükmedilmesi doğru olmamıştır. Davacı ... bakımından bu surette manevi tazminata hükmedilmesi doğru olmadığı gibi davacı ... de THY ile sözleşme yaparak kediyi THY'na teslim ettiğine ve aile kedisinin kaybı nedeniyle manevi zararının oluştuğunu ileri sürdüğüne göre manevi zarara uğradığının kabulü ile işbu davacı lehine de manevi tazminata hükmedilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi doğru görülmemiş, hükmün açıklanan nedenlerle bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

MAHKEMESİ :TÜKETİCİ MAHKEMESİ

TÜRK MİLLETİ ADINA

Taraflar arasında görülen davada Gaziantep 2. Tüketici Mahkemesince verilen 03/07/2017 tarih ve 2017/67-2017/331 sayılı kararın Yargıtayca incelenmesinin taraf vekilleri tarafından istenildiği ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçe, layihalar, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, müvekkili ...'ın eşinden ayrılması sebebiyle kızı ...'ın bir takım sıkıntılar yaşadığını, sıkıntılarını atlatabilmesi için müvekkili ...'a yeni doğan Mix Breed cinsi bir kedinin alındığını ve müvekkili ...'ın bu olaydan dolayı sıkıntılarını atlattığını, ...'ın 2014 yılında İzmir 9 Eylül Üniversitesini kazandığını ve kedisinden ayrı kalamadığı için kedisinin İzmir'e gönderilmesini istediğini, bunun üzerine müvekkili ...'ın THY kanalı ile kediyi gönderdiğini, ancak kedinin davalı nezdinde kaybolduğunu, kedinin kaybolması nedeni ile müvekkillerinin maddi ve manevi zarara uğradıklarını ileri sürerek müvekkili ... yönünden fazlaya ilişkin talepleri saklı kalmak kaydıyla 1.600,00 TL maddi ve 10.000,00 TL manevi tazminatın, müvekkili ... yönünden ise 5.000,00 TL manevi tazminatın davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, mahkemenin görevli ve yetkili olmadığını, müvekkilinin bir kusurunun bulunmadığını savunarak davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

Mahkemece, tüm dosya kapsamına göre, davaya konu taşıma bir iç hat hava taşıması olsa da 2920 sayılı Türk Sivil Havacılık Kanunu'nun 124. maddesinin yaptığı atıf nedeniyle olayda Montreal Konvansiyonu'nun uygulanması gerektiği, Konvansiyon'un 22/3 maddesi ile kargo taşımacılığı bakımından havayolu şirketlerinin sınırlı sorumluluğunun kabul edildiği, anılan hüküm uyarınca taşıyıcının sorumluluğunun her bir kilogram için 19 SDR (özel çekme hakkı) ile sınırlı olduğu, dava konusu taşınan yükün 6 kilogram olduğu düşünüldüğünde sorumluluğun karar tarihi itibarıyla (4,89 TLx114 SDR) 557,46 TL ile sınırlı olduğu, bu miktarın hem maddi

hem de manevi zarar talepleri için üst sınır teşkil ettiği, somut olayda davacı ...'a ait kedinin değerinin 200,00 TL olduğu, kedinin genel bakımına ilişkin masrafların maddi zarar olarak değerlendirilemeyeceği, kedinin kaybından ötürü davacı ...'ın manevi zarara uğrayacağına aşikar olduğu, ancak diğer davacı ... bakımından manevi tazminat şartlarının oluşmadığı, davacı ... bakımından davalının sorumluluğunun üst sınırı dahilinde 357,46 TL manevi tazminata hükmedilmesinin uygun olacağı gerekçesi ile davalı ... bakımından açılan davanın kısmen kabulü ile 200,00 TL maddi 357,46 TL manevi tazminatın davalıdan tahsiline, davacı ... bakımından açılan davanın reddine karar verilmiştir.

Kararı, taraf vekilleri temyiz etmiştir.

1-Karar tarihinde yürürlükte bulunan HUMK'nın 21.07.2004 tarihinde yürürlüğe giren 5219 sayılı Kanun ile değişik 427/2. maddesi hükmüne göre, miktar veya değeri 1.000,00 TL'yi geçmeyen taşınır mal ve alacak davalarına ilişkin nihai kararlar kesindir. Bu miktar, karar tarihi olan 03.07.2017 tarihi itibarıyla 2.190,00 TL'dir. Mahkemece, yapılan yargılama sonunda davanın kısmen kabulü 200,00 TL maddi 357,46 TL manevi tazminatın tahsiline karar verilmiştir. Bu durumda, kabul edilen dava değeri, yukarıda anılan madde hükmüne göre davalı yönünden temyiz sınırının altında kalmaktadır. Kesin olan kararların temyiz istemleri hakkında mahkemece bir karar verilebileceği gibi, 01.06.1990 gün, 3/4 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı uyarınca Yargıtay tarafından da temyiz isteminin reddine karar verilebileceğinden, davalı vekilinin temyiz isteminin reddine karar vermek gerekmiştir.

2-Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre, davacılar vekilinin aşağıdaki bendin kapsamı dışındaki sair temyiz itirazları yerinde değildir.

3- Dava, havayolu taşımasından kaynaklanan maddi ve manevi tazminat istemine ilişkindir. Mahkemece davacı ... bakımından, Montreal Konvansiyonu uyarınca davalı taşıyıcının sınırlı sorumluluk hükümlerine göre sorumlu olacağı üst sınır belirlenerek, belirlenmiş olan üst sınırdan maddi zararı çıkartılmak suretiyle manevi tazminata hükmedilmiştir. Ancak sınırlı sorumluluk hükümleri maddi tazminatın belirlenmesi için öngörülmüş olup, davacı ... bakımından üst sınır gözetilerek manevi tazminata hükmedilmesi doğru olmamıştır. Davacı ... bakımından bu surette manevi tazminata hükmedilmesi doğru olmadığı gibi davacı ... de THY ile sözleşme yaparak kediyi THY'na teslim ettiğine ve aile kedisinin kaybı nedeniyle manevi zararının oluştuğunu ileri sürdüğüne göre manevi zarara uğradığının kabulü ile işbu davacı lehine de manevi tazminata hükmedilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi doğru görülmemiş, hükmün açıklanan nedenlerle bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıdaki (1) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davalı vekilinin temyiz isteminin REDDİNE, (2) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davacılar vekilinin sair temyiz itirazlarının reddine, (3) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davacılar vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün davacılar yararına BOZULMASINA, ödedikleri peşin temyiz harcının istekleri halinde temyiz eden taraflara iadesine, 27/03/2019 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.